

פרק ד / ברוריה בן-דוד (וייס)

מעבר הירדן בחרבה היה נס גדול. מה נצטוו בני ישראל לעשות לזכר המאורע? שנים עשר איש, איש מכל שבט נצטוו לשאת ממצב רגלי הכוהנים נושאי הארון אשר בירדן שתיים עשרה אבנים. להעביר אותן למערב הירדן ולהניחן שם לגל עד לזכר מעבר הירדן. מצבת זיכרון נוספת הוקמה בתוך אפיק הירדן. מצבת שתיים עשרה האבנים הגדולות תחת מצב רגלי הכוהנים נושאי הארון הברית. את המצבה הזו לא יראו לעולם. רק מצבת הזיכרון אשר בגלגל העידה על נס כריתת הירדן (האבנים נשארו עד לחורבן בית שני לפי מסכת סוטה לד ע"א).

מתי שבו מי הירדן לזרום כרגיל? כשנעתקו כפות רגלי הכוהנים מאפיק הירדן ועמדו בחרבה על החוף המערבי של הנהר.

אל הירדן המלא על גדותיו ירדו הכוהנים,
בידיהם את ארון הברית נושאים.
לעיני העם הירדן נבקע,
כבימי משה חרבה המצולה.
בני ישראל עוברים ברמה,
המים הירדנים מימינם חומה.
שתיים עשרה אבנים נצטוו להרים,
ממצב רגלי הכוהנים.
יוצבו הסלעים על אדמת המלון,
עדות לגס לזיכרון.

עבודה בכתב

- (1) כיצד ידעו הדורות הבאים על מעבר הירדן?
- (2) איפה בנו את שתי המצבות?
- (3) עיינו בספר שמות פרק כד פס ד' וענו : איזו מצבה בנה משה? במה היא דומה למצבה המוזכרת בפרקנו?
- (4) הביאו מובאות מהכתוב המעידים ששבטי עבר הירדן המזרחי קיימו הבטחתם למשה?
- (5) מי אמר למי?
 - א. הרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי ישראל.
 - ב. עלו מן הירדן.
 - ג. ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה.
 - ד. כאשר עשה ה' אלקיכם לים סוף
 - ה. למען דעת כל עמי הארץ את יד ה'.

6) כתבו בלשון הספר :

- א. כאשר גמרו.
- ב. הנס הוסיף לו גדולה.
- ג. כשנעתקו כפות רגליהם מאפיק הירדן.
- ד. מי הירדן זרמו שוב כרגיל.

7) התכירו מי אנחנו?

- א. עמדנו בירדן עד שכל העם עבר לגדה המערבית.
- ב. עברנו חמושים לפני בני ישראל.
- ג. הנס הוסיף לי גדולה וחשיבות בעיני העם.
- ד. כשנעתקו כפות רגלינו מאפיק הירדן שבו מי הירדן לזרום כרגיל.